Բայց յայսմ ամի (1713) յորում անդր էհաս Աստուծով՝ մերս Նըւաստութիւն զոր ի վերոյ իսկ յիշեցաք, սակաւ ինչ շնչառութիւն եղեւ սրբոյ Տանն այնորիկ. զի ի դրաւ եդեալ անօթք սրբոյ տաճարին եւ տեղիք նորա, այսինքն՝ պարտէզք եւ եկեղեցին Ասորւոց եւ ի Սուրբ Յարութեան միջի կանթեղքն, որք առ ֆռանկան եդեալ կային ի դրաւ, ազատեցան շնորհօք Տեառն։[1]

Եւ ի նոյն ամին (= 1713), ի սուրբ Զատկին (= Ապրիլ 5) մինչ ուղարկեցաք զբոլոր ուխտաւորսն եւ մնացաք գալստեան միւս ամի (= 1714) ուխտաւորացն կրկին օրհնութեան ի Բիւզանդիոյ,

---

տոնեայ չէն ներշնչուած անոնք, որոնք այդ սրբավայրերու մատակարարութիւնը ձեռք կ'առնէին։ Կոզոպիէ, արքեպիսկոպոս, սոսպանոսն, Դոնոֆ հոսպիտալ քրիստոնեաներ են տոնք, որ ողջ տեղ մը չէին թողած Ս. Յակոբի վրայ։

1 Կոլոտ գրեթէ համառօտ կ'անցնի իր մասին եւ համեստօրէն մանրամասնութեան չմտներ։ Հանդէ այնպիսի մանրամասնութիւններ ունի, որ թէ՛ հետաքրքրական են եւ թէ՛ վշտաբեր. պղինձ անօթներուն Եգիպտոս զրկուիլը, Պարոնտերին մեծ խալիներուն գրաւի դրուիլը, արծաթի ու ոսկի սրբազան անօթներու հալումը, 1000 ղուրուշ արժէք ունեցող բան մը 200 ղուրուշի վաճառումը եւայլն (Հանդէ էջ 108—111)։

Կոլոտ թէ ինչ նեղութիւններ կրեց "սակաւ ինչ շնչառութիւն" տալու համար Ս. Յակոբայ, զարմանալի է որ կը լռէ։ "Որ (Կոլոտ) եւ ի նոյն ամի՝ զմի փոքրիկ վանք ազատեաց ի վաճառմանէ. նաեւ զկանթեղս մեր արծաթեայս որ ի վերայ Սրբոյ Գերեզմանին Քրիստոսի. նաեւ զպարտէզն այն, որ է ի մէջ վանաց, որ ասի Ս. Հրեշտակապետաց։

Բայց զայսոսիկ ո՛չ առանց վշտալիր ցաւոց. քանզի ի բարբարոս պարտատիրացքն Լրեաց զդրամբոց-Ներն Բազմա. Ի՝ ի գիրապետաց ընկալա՝ զնոսա Ի՝ ընդ-խանին՝ զ ասեալս. Ի՝ ի Դերայնոց Ի՝ լուծեալ զդրամ Լրեաց զանա-զան Ի՝ յոգնակոսաւ նեղ-Ներն որովք հնարէին մեկնել զնա ի սրբոյ եւ ի կարեկցութենէ Սրբոյ Տանս„ (Անդ. էջ 113—114)։